

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Mollerus, s.a.

Del *Mollerussa mon amour* que entonava La Trinca ahir, hem passat al *Mollerussa sense sepultura* d'avui. L'Ajuntament de la capital del Pla d'Urgell presidit pel convergent Marc Solsona ha decidit exhumar 30 cadàvers, 30!, que no paguen la quota mortuòria. Si algú volia una definició catalaneta dels "pobres de solemnitat", ja la té. Ni el nihilista Kafka de *En la colònia penitenciària* hauria imaginat semblant infern infrahumà. Tanqui vostè un ull: escolti com l'aixada de l'enterramorts de Mollerussa esclafa el taüt, on un il·lús es creia que descansava per sempre més en la catalana terra. Allò del RIP, *Requiescat In Pace*, en Pau Descansis, té data de caducitat a l'Ajuntament convergent d'un Marc Solsona desenterra morts. M'assalta el drama teatral de Jean-Paul Sartre, *Morts sans sépulture*. Però aquella tragèdia escatològica passa en 1946. En aquests 70 anys, ¿la rica Mollerussa pagesa va de bòlit per quadrar els pressupostos municipals? No és d'estranyar, doncs, que els morts (que no poden pagar les taxes municipals) siguin desnonats. Sona destraler. Però tant si sona com no, penso que s'ha de ser malànima per fer fora del cau mortuori els indefensos difunts. ¿Un mort morós? El Fernando Pessoa del *Llibre del desassossec* diu, "el cadàver em fa la impressió d'un vestit que va ser deixat". I heus aquí que arriba Marc Solsona i el llença a la pica.